

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
121/17. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2017. november 14.

A C-165/16. sz., Toufik Lounes kontra
Secretary of State for the Home Department ügyben hozott ítélet

Unió polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagját megilleti az azon tagállamban való tartózkodási jog, amelyben az uniós polgár azt megelőzően tartózkodott, hogy eredeti állampolgárságán felül megszerezte volna e tagállam állampolgárságát

E jog biztosításának feltételei nem lehetnek szigorúbbak az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló irányelvben előírtaknál

Az algériai állampolgársággal rendelkező Toufik Lounes 2010-ben lépett be az Egyesült Királyságba hat hónapos tartózkodásra jogosító látogatói vízummal. Ezt követően jogellenesen tovább tartózkodott Nagy-Britannia területén. A spanyol állampolgársággal rendelkező P. N. G. Ormazabal tanulóként lépett be az Egyesült Királyságba 1996-ban. 2004 szeptembere óta teljes munkaidőben dolgozik ott, és ott is tartózkodik. Spanyol állampolgárságán felül 2009-ben honosítás útján brit állampolgárságot szerzett.

2014-ben T. Lounes és P. N. G. Ormazabal házasságot kötött. A házasságkötést követően T. Lounes az EGT (Európai Gazdasági Térség) valamely állampolgárának családtagjaként az Egyesült Királyságban tartózkodási kártya kiállítására irányuló kérelmet nyújtott be.

2014. május 22-i levelében a brit a belügyminiszter tájékoztatta T. Lounes-t, hogy ezt a kérelmet elutasították. Ez a levél rámutatott, hogy az uniós polgárok szabad mozgáshoz való jogáról szóló irányelv¹ átültető brit törvény szerint P. N. G. Ormazabal már nem minősült „EGT-állampolgárnak”, mivel megszerezte a brit állampolgárságot. Ennélfogva T. Lounes EGT-állampolgár családtagjaként nem lehetett jogosult tartózkodási kártyára.

T. Lounes keresetet indított a High Court of Justice (England and Wales) (legfelsőbb bíróság [Anglia és Wales]) előtt a 2014. május 22-i határozat ellen. Mivel e bíróságnak kétségei voltak e határozat és a brit jogszabály uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, ezzel a kérdéssel a Bírósághoz fordult.

A Bíróság a mai ítéletében mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy az irányelv az uniós polgároknak a valamely harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjai számára semmilyen önálló jogot nem biztosít, hanem csak az érintett uniós polgár szabad mozgáshoz való jogának gyakorlása miatt az ezen uniós polgárt megillető jogokból származtatott jogokat.

A Bíróság ezután rámutat, hogy az irányelv értelmében az ott biztosított jogok kedvezményezettjei azok az uniós polgárok, akik „olyan tagállamba” utaznak, vagy „olyan tagállamban” tartózkodnak, „amelynek nem állampolgárai”, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó családtagjaik.² A Bíróság ezenfelül hangsúlyozza, hogy az irányelvnek – amely meghatározza az uniós polgárokat megillető, a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás jogának gyakorlására vonatkozó feltételeket – nem célja, hogy az uniós polgároknak az állampolgárságuk szerinti

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL 2009. L 274., 47. o.).

² Lásd a 2004/38 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését.

tagállamban való tartózkodását szabályozza, mivel ezen állampolgárok ott – egy nemzetközi jogi elv értelmében – feltétlen tartózkodási joggal rendelkeznek. Következésképpen a Bíróság úgy véli, hogy az irányelv kizárólag valamely uniós polgár olyan tagállamba való belépésének és tartózkodásának feltételeit szabályozza, amelynek e személy nem állampolgára, valamint hogy az irányelv ily módon nem keletkeztet származékos tartózkodási jogot uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagja számára olyan tagállamban, amelynek ez az uniós polgár az állampolgára.

Következésképpen, noha a jelen ügyben nem vitatott, hogy P. N. G. Ormazabal a szabad mozgáshoz való jogát gyakorolta, amikor 1996-ban elhagyta Spanyolország területét, hogy az Egyesült Királyságba menjen, valamint hogy mindaddig az irányelv „kedvezményezettjének” minősült, amíg meg nem szerezte a brit állampolgárságot, a Bíróság rámutat, hogy P. N. G. Ormazabal azóta az egyik olyan tagállamban tartózkodik, amelynek állampolgárságával rendelkezik, valamint hogy ott – a nemzetközi jognak megfelelően – feltétlen tartózkodási jogot élvez.

A Bíróság tehát megállapítja, hogy **azóta, hogy P. N. G. Ormazabal megszerezte a brit állampolgárságot, az említett irányelvnek már nem célja, hogy az Egyesült Királyságban való tartózkodását szabályozza, így pedig ez az irányelv már nem alkalmazandó P. N. G. Ormazabal helyzetére.** Ezt a következtetést nem kérdőjelezheti meg az a körülmény, hogy P. N. G. Ormazabal a szabad mozgáshoz való jogával élt akkor, amikor az Egyesült Királyságba utazott és ott tartózkodott, brit állampolgársága mellett pedig megőrizte spanyol állampolgárságát is, mivel – ezen állampolgárság megszerzése óta – P. N. G. Ormazabal az irányelv értelmében már nem „olyan tagállamban” tartózkodik, „amelynek nem állampolgára”, ennél fogva pedig már nem tartozik a „kedvezményezett” ezen irányelv szerinti fogalmának hatálya alá. **Következésképpen házastársát, T. Lounes-t ugyanezen irányelv alapján nem illetheti meg az Egyesült Királyságban a származékos tartózkodási jog.**

A Bíróság ugyanakkor úgy véli, hogy meg kell határozni, hogy T. Lounes-t megillette-e **ebben a tagállamban a származékos tartózkodási jog az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése alapján**, amely előírja, hogy minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz. E tekintetben a Bíróság emlékeztet arra, hogy **uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagját e rendelkezés értelmében bizonyos esetekben megillettei származékos tartózkodási jog, amennyiben e jog biztosítása az érintett uniós polgár szabad mozgáshoz való joga és e polgárnak a fent hivatkozott rendelkezésen alapuló jogai hatékony gyakorlásának biztosításához szükséges.**

A Bíróság megállapítja, hogy az uniós polgárok számára az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdésében biztosított jogok – különösen a fogadó tagállamban a családi élet szokásos körülmények között történő fenntartásához, és ezzel együtt családtagjaik jelenlétéhez való jog – hatékony érvényesülése megköveteli, hogy a P. N. G. Ormazabaléhoz hasonló helyzetben lévő uniós polgárt a fogadó tagállamban azt követően továbbra is megillette ez a jog, hogy eredeti állampolgárságán felül megszerezte ezen állam állampolgárságát, valamint hogy – többek között – családi életet alakíthasson ki a harmadik állam állampolgárságával rendelkező házastársával, az ezen utóbbi számára biztosított származékos tartózkodási jog révén.

E tekintetben a Bíróság úgy véli, hogy bármely más eltérő értelmezés egyrészt az eredményezné, hogy P. N. G. Ormazabal ugyanolyan bánásmódban részesül, mint az a brit állampolgár, aki soha nem hagyta el az Egyesült Királyságot, elvonatkoztatva attól a körülménytől, hogy azzal gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát, hogy e tagállam területén telepedett le, és megőrizte spanyol állampolgárságát. Másrészt úgy vélni, hogy egy, a P. N. G. Ormazabal helyzetében lévő uniós polgárt amiatt fosztatnának meg a családi életnek a fogadó tagállamban szokásos körülmények között történő fenntartásához való jogtól, hogy az e tagállambeli honosítás révén az e tagállamba való szorosabb integrálódásra törekedett, szembemenne a fogadó tagállam társadalmába való fokozatos integrációnak az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése által előnyben részesített logikájával.

Következésképpen a Bíróság úgy véli, hogy a **T. Lounes helyzetében lévő harmadik állambeli polgárt megilleti az Egyesült Királyságban a származékos tartózkodási jog az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése alapján, olyan feltételek mellett, amelyek nem lehetnek szigorúbbak, mint az említett jog olyan uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagja számára történő biztosítása tekintetében az irányelvben előírt feltételek, amely uniós polgár a szabad mozgáshoz való jogát** valamely, az állampolgársága szerintől eltérő tagállamban való letelepedés útján gyakorolta.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106